

Ons Begijnhof

NIEUWSBRIEF BEGIJNHOF ONZE-LIEVE-VROUW TER HOYEN

#149²⁰²⁶ MEI JUNI

JAARGANG 25 vu M. Van Speybroeck,
Lange Violettestraat, 193B, 9000 Gent.

ONS BEGIJNHOF IS EEN UITGAVE VAN BEGIJNENKRIEBELS

Begijnkriebels

WAAR STILTE LEEFT EN VERBONDENHEID GROEIT

gent:

Tussen de oude muren
en de stilte van het groen,
is er op de 'Dag van de Buren'
heel wat te doen.
Geen verre reis
of een vreemd gezicht,
maar even samenkomen,
in het zachte middaglicht.

We nodigen jullie uit voor een warm moment,
zodat je jouw buren (nog) wat beter verkent.
Kom uit je huisje, geniet van het samenzijn,
op deze mooie plek, ons eigen Hof van de Begijn.

Voor de kerk van het Begijnhof
Om 16u30

29 mei 2026

Dag van de Buren

We organiseren samen de gezelligste
burenontmoeting van het jaar!

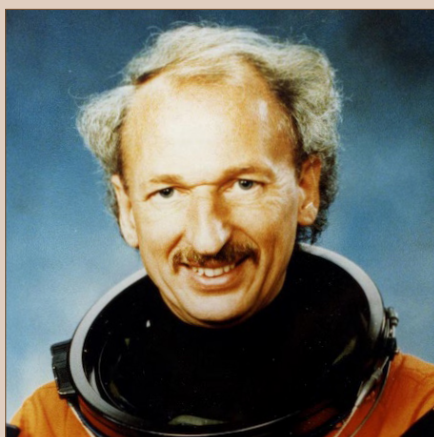
Ons Begijnhof - MEI-JUNI 2026

NIEUWSBRIEF BEGIJNHOF ONZE-LIEVE-VROUW TER HOYEN • GENT
 ONS BEGIJNHOF IS EEN UITGAVE VAN BEGIJNENKRIEBELS
 E-MAIL | INFO@BEGIJNENKRIEBELS.BE
 WEBSITE | WWW.BEGIJNENKRIEBELS.BE
 MEER INFO OP PAGINA 23

Calvarie 4

Frimout 8

Sprookjes in de kerk 17

In de Kunst-Kijk-Kast 5

Kunst Kijken 12

Calvarie 4

Ter Hoye Elegie 5

In de Kunst-Kijk-Kast 5

Gedicht 5

Begga project 6

Uit de oude doos 6

Toontjeshuis 6

Van Arenbergs 7

Frimout 8

Dionysos Now 9

Boekenhoekje 9

Onder de loep 10

Vers van de pers 11/22

Kunst Kijken 12

Koens kookclub 16

Agenda 16

Erfgoeddag 17

Tentoonstelling kerk 17

Thacheray 18

Sponsors 21

Colofon 23

Portret 24

De calvarie in al haar glorie

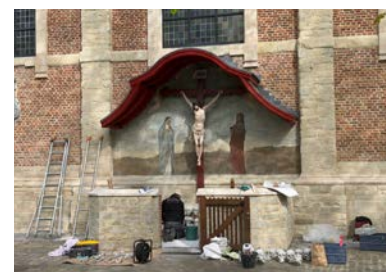
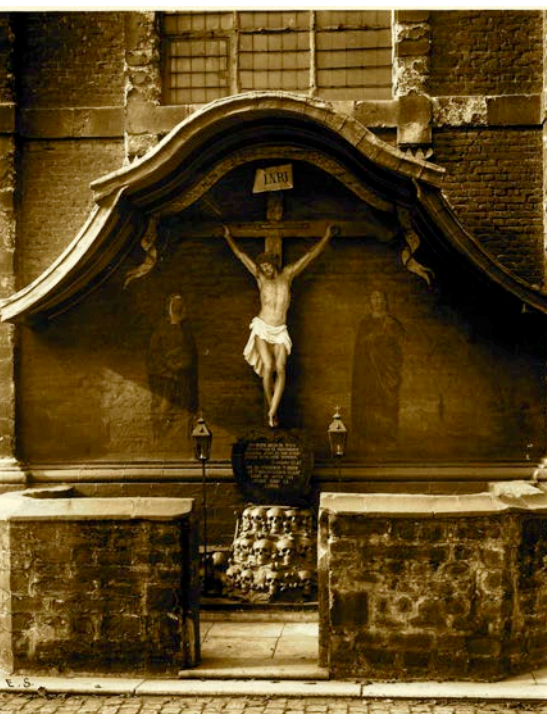
Als laatste fase van de restauratiewerken aan de buitenzijde van de kerk is de calvarie weer volledig in ere hersteld. Het kruisbeeld aan de ommuurde calvarie tegen de gevel (rechts van de kerk) is na een afwezigheid van een drietal jaar teruggeplaatst onder het kleine afdak. Het rust tegen de gerestaureerde muurschildering, geflankeerd door Moeder Maria aan de linkerkant en Maria Magdalena aan de rechterkant. Op de achtergrond zien we een Jeruzalems stadssilhouet onder een blauwe, ietwat dramatische hemel.

Aan de voet van het kruis zijn de schedels en botten – symbolen van Golgotha – opnieuw gereconstrueerd. Dit waren details die al decennia verdwenen waren. Dat laatste geeft een goed beeld van hoe grondig men vandaag te werk gaat: niet alleen bewaren, maar ook de oorspronkelijke iconografie opnieuw leesbaar maken.

Op oude foto's is boven de schedels, onder de voeten van Christus, een paneel te zien met opschriften (waarschijnlijk aflaten). Dit paneel is echter onvindbaar gebleken en daarom niet gereconstrueerd. Misschien ligt het nog ergens stof te vergaren op een zolder of in een kelder... wie weet wordt het ooit nog teruggevonden.

Bij dezen onze dank aan de mensen van PROFIEL, Restauratie & Monumentenzorg, die met precisie en geduld deze calvarie in opdracht van de Kerkfabriek herstelden. Ook aan hen zeggen de bewoners van het hof een welgemeende dankjewel!

Andrea D R

In de Kunst-Kijk-Kast

Katrin Bosmans

in onze Kunst-Kijk-Kast

Het werk van Katrin Bosmans ontwikkelt een abstracte beeldtaal die aansluit bij de traditie van de minimal art en tegelijkertijd een hedendaagse positie inneemt. Haar fascinatie voor de natuur, met haar ritmes, herhalingen en stille aanwezigheid voeden haar artistiek onderzoek en praktijk.

Vanuit die verbondenheid onderzoekt zij hoe reductie en concentratie zich kunnen vertalen naar beeld en ruimte.

Haar werk ontstaat uit een intensief en bedachtzaam proces, waarbij eenvoudige materialen en handelingen zoals grafiet, balpen, perforaties, vernis, sporen nalaten.

De drager wordt op deze manier geen neutraal oppervlak, maar een actief veld waarin tijd, handeling en aandacht tastbaar worden.

De kritische relevantie van deze praktijk ligt in het feit dat haar werk een tegenbeweging vormt binnen een samenleving die gekenmerkt wordt door snelheid, consumptie en visuele overdaad. Door met eenvoudige materialen en een terughoudende vormtaal te werken, benadrukt ze het belang van reductie, aandacht en aanwezigheid. Haar oeuvre opent zo een hedendaags discours over de waarde van stilte en contemplatie en over de noodzaak mentale ruimte te scheppen in een wereld die steeds voller en drukker wordt.

Interesse in haar werk:
katrin.bosmans1@telenet.be

In de Kunst-Kijk-Kast

GEDICHT

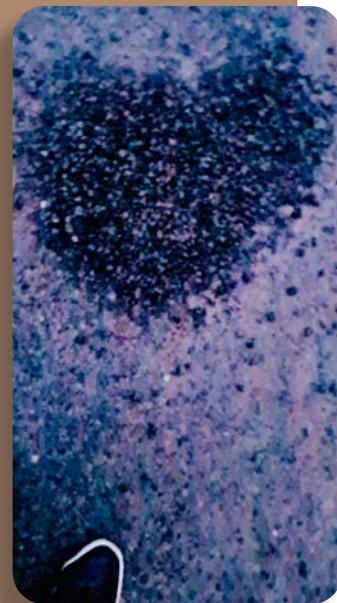
Een HART van steen / Pater Jan.

Kijk wat ik hier op onze parking vond,
een HART liggend op de grond,
gemaakt van kiezels en van steen
en er rijden zelfs auto's overheen.

Wie heeft zijn HART verloren?
Niet het Hart waarmee hij is geboren.
Een stenen HART op onze parking verloren,
Een HART dat aan iedereen kan toebehoren.

Maar dit HART van kiezels en van stenen
kan niet kloppen of niet wenen,
kent geen droefheid en geen smart,
maar het blijft nog steeds een HART.

Graag had ik het aan iemand gegeven,
als een souvenir van het leven.
Maar het viel in mijn handen uiteen
en al wat ervan overblijft was zand, grind en steen.

Ter-Hoyen Elegie

Twintig jaar wonen we hier nu hartdiep
gelukkig in ons begijnhof, in dit
uitzonderlijke ecosysteem van geschiedenis,
cultuur, ingetogenheid, schoonheid,
spiritualiteit en vooral stilte en warme
creatieve samenlevingshechtheid. Na zoveel
verrijkende en verreikende levenspaden te
hebben bewandeld, in twaalf verschillende
landen, vonden we hier tenslotte de
inspirerende rust van deze prachtigste
en meest unieke « hortus conclusus » ter
wereld.

Hierbij volgt een korte hommage, een
elegie aan de buitentijdse stilte van ons
rustgevende begijnhof, geïnspireerd op
het Hooglied 4, 12-5:

« Zusje, bruid
een besloten hof ben jij,
een gesloten tuin,
een verzegelde bron.
Aan jou ontspruit
een bleekweide,
en een binnentuin
met een overvloed
aan bomen en bloemen,
zachte dravik, boswilg, gestreepte witbol,
Jacobskruiskruid, bijenorchis, glanshaver,
allerlei soorten prangende planten.

Je bent een beklivende bron
omringd door kerend witte muurtjes,
zingende Schelde armen,
oude bezonken stadstorens,
met een wilde weelde
aan spirituele verwondering.
Een bewogene bergbeek
met zorgzame bewoners
die innerlijke warmte koesteren.
Een Fontein des Levens
een put met helder water,
oneindigheid in eindigheid.
Een open, milde oase,
een scheerlicht van zielerust
en immanente verinnerlijking
in het stenen bos der stad.
Zusje, bruid.
een besloten hof ben jij,
je leidt onze blik naar verder,
naar de ruimte van de hemelen
in ongerepte stille gerichtheid.
Ingetogen en verstilte ascese.
Hier zijn nú is heerlijk. »

En een haiku valt zojuist dralend binnen:

Polyfone licht
Gebeiteld in ossenbloed
Stemmen van weleer

Luk Darras,
Tuinier van de wolken

Nieuws over het Begga-project

We kregen een update van de projectontwikkelaar (MM Estate Group). Hoewel de Stad Gent in maart de vergunning heeft verleend voor de herontwikkeling van de conventen Begga en Infirmerie, is de procedure nog niet afgerond. Er zijn namelijk beroepen ingediend die de komende maanden door de provincie Oost-Vlaanderen worden behandeld.

Op de foto zien we de bewoners van het Convent Sint-Begga, een van de zeven gemeenschapswoningen / conventen op het hof. In tegenstelling tot de rijkere begijnen die een eigen huisje hadden, leefden in een convent vaak minder gegoede vrouwen of aspirant-begijnen samen onder leiding van een conventmeesteres.

Het gebouw op de achtergrond, met zijn karakteristieke zeventien traveeën en twee bouwlagen, dateert in zijn huidige vorm uit de 17de eeuw (ca. 1663).

Restauratie convent 231 – Toontjeshuis

De restauratie van convent 231 vordert gestaag. Sinds begin dit jaar zijn de werkzaamheden op de werf in volle gang en verlopen ze volgens planning.

Na het afronden van het archeologisch onderzoek konden we in januari starten met de verdere demontagewerken. Intussen is het gebouw grotendeels gestript van het pleisterwerk, werd het buitenschrijnwerk gedemonteerd en geanalyseerd, en zijn er reeds stabiliteitstechnische ingrepen uitgevoerd. In nauwe samenspraak met het Agentschap Onroerend Erfgoed werden ook nieuwe materialen en technische uitvoeringstekeningen geselecteerd voor de restauratie waar nodig.

Stap voor stap krijgt dit bijzondere stukje erfgoed zo een nieuw leven. Onze toekomstige bewoners kijken er meer dan ooit naar uit!

Gezien de vrij beperkte manoeuvreerruimte rondom het convent beseffen we dat de werken soms voor wat drukte en hinder kunnen zorgen. We doen er alles aan om dit tot een minimum te beperken. Elke dinsdagnamiddag vanaf 14u vindt er een werfvergadering plaats waarbij wij als bouwheer aanwezig zijn. Mochten bewoners ernstige hinder ondervinden of dringende bezorgdheden hebben over de uitvoering, dan kunnen zij ons op dat moment aanspreken.

Met vriendelijke groeten, Stijn Busschaert, M. 0499 31 09 58, toontjeshuis.be

De Van Arenbergs: een belangrijke familie voor ons begijnhof

Voor velen hier in het begijnhof is de naam 'Van Arenberg' niet zo vreemd, maar wat weten we werkelijk van die familie en van hertog Engelbert August van Arenberg?

De familie Van Arenberg of Aremberg heeft Duitse wortels. Zij bezaten van oudsher een belangrijk gebied aan de westzijde van de Rijn, in het Eifelgebergte, zowat rond de stad Ahrweiler. Daar is ook de oude uitgedoofde vulkaan, de Aremberg, te vinden.

De Arenbergs waren bondgenoten van de Roomse keizers en dus ook van de Habsburgers (Karel V). Vanaf 1644 zijn ze een hertogelijke familie.

Zij waren van katholieke gezindte en dat kon niet anders dan problemen geven tijdens de Duitse godsdienstoorlogen. De familie verlegt haar belangen dan ook gaandeweg naar de katholieke Zuidelijke Nederlanden, waar zij prominent aanwezig zijn met eigendommen.

We vinden de Arenbergs onder andere terug in Brussel (het huidige Egmontpaleis), Heverlee, Beersel, Beveren (Prosperpolder), Bouchout, Edingen, enzovoort. In Antwerpen vinden we nog de Arenbergschouwburg. De familie met Duitse roots nestelt zich wel heel erg in het huidige België. Edingen (Enghien, Henegouwen) lijkt het middelpunt te zijn van hun territorium. Echt Duits lijkt het allemaal niet meer, maar de band met het moederland blijft bestaan.

In 1824 werd in Brussel Engelbert August van Arenberg geboren. Hij werd een Duits-Belgische edelman en was politiek in beide landen actief. Als achtste hertog van Arenberg was hij een soort Europeaan avant la lettre, tevens een groot mecenas. Hij zetelde in de kamer van het koninkrijk Hannover en later in die van Pruisen.

Hij huwde binnen de eigen familie met Maria Eleonora van Arenberg, zijn nicht. Samen kregen ze vijf kinderen, waaronder een zoon, Engelbert Marie (geboren in Salzburg). Zijn mecenaat bracht hem in contact met de Gentse begijnhoven.

In 1862 koopt hij het begijnhof O.-L.-Vrouw ter Hoyen (maar vergeet de kerk... pas na drie decennia zal dit in orde gebracht worden) van de Commissie van de Burgerlijke Godshuizen en geeft het geheel in huur aan de begijnen terug. Onze begijnen waren in de zevende hemel, maar let wel: de Arenbergs bleven eigenaar van het domein. Als man kreeg hij, wat uitzonderlijk was, in het begijnhof een huisje toegewezen. Vandaag een heuse ruïne... aan de hoek van de dries naar het groothuis. Hij zou er nooit gebruik van gemaakt hebben.

Het Sint-Elisabethbegijnhof lag ondertussen ook zwaar onder vuur van de stad Gent die de buurt grondig wilde saneren. De begijnen waren er te veel aan. Engelbert August trok zich ook hun lot aan en beloofde hen een volledig nieuw begijnhof te bouwen. Hij hield woord: het begijnhof van Sint-Amansberg was een feit in 1874, na twee jaren van intense bouwactiviteit.

Engelbert August van Arenberg (1824-1875)

Engelbert August zou deze weldaden slechts kort overleven: hij stierf op 28 maart 1875. Zijn zoon Engelbert Maria volgt hem op als negende hertog van Arenberg. Hij werd officier in het Pruisische leger en tijdens de Eerste Wereldoorlog maakte hij deel uit van de leiding van het Zevende Duitse Leger.

De Duitsers verloren deze oorlog en zouden afgedwongen herstelbetalingen geven aan de geallieerden. Ook de bezittingen van de familie van Arenberg werden gesequestreerd. Daarbij behoorde het O.-L.-Vrouw ter Hoyen begijnhof. In 1924 wordt een vzw opgericht die één jaar later het begijnhof kon inkopen.

In de begijnhofkerk hangen slechts twee obiitschilden, waaronder dat van Engelbert August. Het andere verwijst naar Coleta Schoorman, de grootjuffrouw van dienst bij de overeenkomst met Engelbert August.

Te Sint-Amansberg is er een straat nabij het begijnhof naar hem genoemd.

En zo is voor ons de cirkel rond en weten we weer wat meer over de geschiedenis van het begijnhof.

Marc V. Sp.

<https://www.arenbergfoundation.eu/nl/het-huis-arenberg>

Een Ster aan de Hemel

BUURMAN DIRK FRIMOUT WORDT 'EERSTE EREBURGER VAN NERDLAND'

Woorden: Johan H.

Foto's: Internet

In onze rustige straatjes van ons Begijnhof lijken de sterren soms net iets feller te stralen, maar in mei 2026 komen ze wel heel dichtbij. Tijdens de komende editie van het Nerdland Festival wordt onze buurman en nationale trots, Dirk Frimout, gehuldigd als de allereerste 'Ereburger van Nerdland'. Een bijzonder moment dat we ook in onze nieuwsbrief niet onopgemerkt voorbij willen laten gaan.

Voor velen in het Begijnhof is Dirk Frimout geen verre beroemdheid, maar simpelweg een gewaardeerde buurman die hier al geruime tijd woont en deel uitmaakt van onze gemeenschap. Hoewel we in het Begijnhof genieten van de stilte en de historische muren, herinnert de benoeming van Dirk ons eraan hoe ver de menselijke nieuwsgierigheid kan reiken. In 1992 hield heel België de adem in toen hij als eerste landgenoot de ruimte in schoot aan boord van de Space Shuttle Atlantis. Die negen dagen in de ruimte zorgden voor een ware 'Frimout-manie' die velen van ons zich ongetwijfeld nog levendig herinneren.

Space Night: Een eerbetoon aan een legende

De huldiging vindt plaats op vrijdag 22 mei tijdens de Space Night op het domein Puy-enbroeck in Wachetebeke. Lieven Scheire en Hetty Helmoortel zullen Dirk die avond officieel opnemen in de 'Nerdland Hall of Fame'. Hoewel de inmiddels 84-jarige astronaut naar alle waarschijnlijkheid zelf niet fysiek op het podium aanwezig zal zijn, wordt hij die avond door de aanwezigen "de sterren in geprezen". Als ereburger krijgt hij, samen met zijn familie, een levenslange plek in het Nerdland-universum. Van het Begijnhof naar de Sterren

Andere astronauten present

Hoewel we onze buurman moeten missen op het podium, belooft het een spectaculaire avond te worden. Andere ruimtepioniers komen wél naar Wachetebeke om Dirk te eren en hun verhalen te delen. Zo zijn de Belgische astronauten Frank De Winne en de nieuwe generatie-astronaut Raphaël Liégeois van de partij. Ook de Britse 'parastronaut' John McFall en het bekende Amerikaanse YouTube-fenomeen Tim Dodd (Everyday Astronaut) maken hun opwachting.

Het is bijzonder om te bedenken dat een van onze eigen bewoners ooit in anderhalf uur om de aarde draaide en vanuit de ruimte neerkeek op onze planeet. Waar ons Begijnhof al eeuwenlang een baken van rust is, is buurman Dirk al decennia een baken van wetenschap en inspiratie. Of hij nu vertelt over hoe je slaapt in gewichtloosheid of simpelweg een wandeling maakt door onze straten, zijn aanwezigheid geeft ons Begijnhof een vleugje kosmische allure.

Wilt u er zelf bij zijn? Het Nerdland Festival vindt plaats van 22 tot en met 25 mei 2026. Wie weet steekt de 'Frimout-manie' deze lente ook bij ons in de straat weer even de kop op!

Voor meer informatie over het programma en tickets kunt u terecht op www.nerdlandfestival.be.

Dionysos Now doet Vlaamse polyfonie eer aan

Op 28 maart 2026 werd in onze beijnhofkerk een muzikaal passieverhaal uitgevoerd dat dateert uit de 16e eeuw. Adriano Willaert, een belangrijke vertegenwoordiger van de Vlaamse polyfonie, schreef zijn belangrijkste werken in het Venetië van zijn tijd. Passiemuziek doet ons automatisch denken aan grootmeesters als Bach, maar ook Händel, Telemann en Schütz zetten het verhaal van de uitlevering, het lijden en de dood van Jezus Christus op muziek. Het zijn veelal geen eenvoudige stukken: een aandachtige beleving is vereist om deze dikwijls lange muzikale werken te doorgronden. Willaerts werk dateert van ruim vóór de bovengenoemde componisten; hij situeert zich midden in de periode van de godsdienstoorlogen.

Verwacht geen grootse koorpassages of meesterlijke solistenpartijen; hier ligt de klemtoon volledig op de polyfonie. Enkele zangers – deze avond uitsluitend gevarieerde mannenstemmen – zonder instrumentale begeleiding. Het zou bijna engelenmuziek kunnen zijn van serafijnen en cherubijnen. Er wordt telkens door minstens twee mannen gezongen en de zang kent weinig franjes: het klinkt puur en zuiver. Als dat degelijk uitgevoerd wordt, is het puur genieten voor de toehoorder.

Deze Passie werd pas enkele jaren geleden onder het stof vandaan gehaald. Vlaming Tore Tom Denys nam het voortouw en bracht deze muziek weer tot leven. In ons eigen Gentse STAM wer-

den de opnames gemaakt voor cd en vinyl, die een tweetal jaar geleden werden uitgebracht. Sindsdien weerklinkt deze muziek regelmatig op zondagnamiddag als muzikale omlijsting voor bezoekers in onze kerk.

Het was opnieuw een mooie avond, waarvoor dank aan de uitvoerders. Het is misschien niet voor iedereen de meest toegankelijke muziek, maar ook hier geldt: de afwezigen hadden ongelijk. Onbekend is onbemind...

Marc V Sp

Beste Buren,
Mag ik iets kwijt over ons boekenhoekje?
Onlangs heb ik daar een boodschap achtergelaten waarop te lezen staat:

*Dit boekenhoekje leeft van geven en nemen.
Voel je vrij om een boek mee te nemen en er één terug te plaatsen.
Zo blijft het verhaal in beweging.
Jammer genoeg worden veel van deze boeken ook in grote getale meegenomen, denklijk voor verdere verkoop.
Dat is niet de bedoeling en dus dringend verzoek dit niet meer te doen, mede uit respect naar de bewoners en lezers van het hof.*

Ook de vraag om daar geen afgedankte spullen van om het even welke aard achter te laten. Met dank, Andrea

“Ik heb een grote groene vogel gezien!!”

Het is een komen en gaan hier in ons Begijnhof, en niet enkel van menselijke bewoners. Sinds eind vorig jaar hebben we een nieuwe vogelbuur: de groene specht. Wat een prachtige vogel is dat! Hij is anderhalve keer zo groot als de grote bonte specht die hier al veel langer woont. Zijn verenkleed is van het prachtigste groen. Beide geslachten hebben een knalrood petje op. Ze dragen ook alle twee een snor: het mannetje een rode en het vrouwtje een zwarte. Nog opvallender dan zijn verenkleed is zijn roep. Iemand noemde het ‘lachen als een heks’ en dat is het wel een beetje. Het is een heel luid ‘kluh kluh kluh kluh kluh....’ dat heel ver draagt.

Woorden: Filiep T’jollyn
Tekening: Krista D. M.

Hij houdt van onze Vlaamse, kort gereden pelouses (zijn die nog ergens goed voor?). Daarop gaat hij op zoek naar mieren die hij met zijn lange, kleverige tong uit de grond haalt. De Bleekweide is daar ideaal voor en daar is hij dan ook al vaak waargenomen, plat op zijn buik, met zijn snavel in de grond borend.

De groene specht doet het goed in Vlaanderen. Onze zachte winters, toch in vergelijking met vroeger, zijn daar o.a. een oorzaak van. De groene specht is een standvogel, wat wil zeggen dat hij niet naar Afrika trekt als de winter eraan komt. Als de grond lange periodes hard bevroren is, raakt hij heel moeilijk aan zijn voedsel en is er een deel van de populatie dat het einde van de winter niet haalt. Dat is de laatste jaren veel minder het geval en daar varen de groene spechten wel bij.

Hou de Bleekweide in de gaten, zet je oren open en wie weet kun je binnenkort met wat geluk deze schoonheid eens aanschouwen.

'Wie is er bang voor sekseverschillen?' door Griet Vandermassen

Buurvrouw **Griet Vandermassen** is bekend van haar columns voor *De Standaard*, waarin ze vaak schrijft over mannen, vrouwen en de verschillen tussen de seksen. Haar nieuwe boek, *Wie is er bang voor sekseverschillen?*, bevat een bloemlezing van die columns en verscheen bij uitgeverij Houtekiet.

Als voorsmaakje publiceert Begijnenkriebels bijgaand een van de columns uit haar boek over het verschillende speelgedrag van jongens en meisjes.

Kinderspel is een ernstige zaak

U kent vast *De standvastige tinnen soldaat*, het sprookje van Hans Christian Andersen over een jongen die voor zijn verjaardag vijftientig speelgoedsoldaatjes krijgt. Het kind is dolblij. Het soldaatje met één been vindt hij het dapperste, want het staat even fier rechtop als de andere. Als het figuurtje zijn hart verpand aan een papieren ballerina, zet een jaloers duiveltje-uit-een-doojsje een noodlottige reeks gebeurtenissen in gang.

Het verhaal verscheen in 1838 en wordt vaak autobiografisch geduid. Het zou Andersens gevoelens van romantische inadequaatheid vertolken. Het geeft tevens een tijdloos gegeven weer: de begeesting van kinderen voor speelgoed en die van jongens voor de wereld van wapens en strijd. Had Andersen een meisje gekozen, hij had haar wellicht verblijd met een luxueus aangeklede pop met een hoofdje van geglazuurd porselein. Beide soorten speelgoed waren erg geliefd destijds, maar de associatie van jongens met krijgers en die van meisjes met poppen is eeuwenoud.

Speelgoedsoldaatjes gaan terug tot het oude Egypte, leerde ik op de expo *Ridders & prinsessen* in het Mechelse Speelgoedmuseum. De vaste collectie kreeg er gezelschap van een indrukwekkende reeks ridders, burchten en slechteriken om tegen te vechten, van vroeger tot nu, naast een hoop beeldige (prinsessen)poppen en poppenhuizen. Wie zich tot de expo beperkte, zou gedacht hebben dat beide seksen in gescheiden speelwerelden opgroeien. Een bezoek aan het hele museum corrigeert die indruk. LEGO en Playmobil maken heus niet alleen roze en blauwe sets. Vele soorten spellen, zoals bikkelen, steltlopen en blindemannetje, appelleren wereldwijd aan zowel jongens als meisjes.

Waarom geldt dat niet voor vecht- en zorgspeelgoed? Dát had de vraagstelling van de expo moeten zijn, en niet wat dit stereotiepe speelgoed 'zegt over hedendaagse genderrollen'. Want het antwoord lag al besloten in die formulering: weinig goeds. Of je nu jongen of meisje bent, zou er niet toe mogen doen, zei sociologe en genderexperte Veerle Draulans op de radio. Daarbij negeerde ze de mogelijkheid van inherente sekseverschillen in speelvoorkeuren.

De vaste collectie van het museum suggereert zo'n verschil. 'Het is frappant dat mannen en jongens vaak erg gefascineerd zijn door oorlogswapens. Krijgertje spelen is voor kinderen overall ter wereld een geliefde bezigheid', meldt de infotekst bij de houten speelgoedwapens uit Congo en de Filipijnen. Inderdaad. Bij jagers-verzamelaars spelen jongens gretig met zelfgemaakte katapulten en speren, en oefenen ze met pijl en boog. Ze benadrukken daarbij kwaliteiten als kracht, moed en pijnresistentie. Meisjes spelen huisje met poppen van hout of klei, en andere huiselijke activiteiten. Dat gebeurt zonder de invloed van de speelgoedindustrie en zonder de instructie van volwassenen. Om die patronen te begrijpen, is het belangrijk te weten wat de evolutionaire functie is van een kindertijd. Niet alle soorten kennen zo'n periode van seksuele onvolwassenheid. Bij mensen duurt die periode erg lang. Dat heeft te maken met de sociale en cognitieve complexiteit van onze soort. Hoe complexer een organisme, hoe langer de kindertijd duurt, want hij dient om de vaardigheden te verwerven die gekoppeld zijn aan succesvolle voortplanting, door spel en exploratie. Zo bekeken is het uitermate voorspelbaar dat jongens en meisjes naar verschillend speelgedrag zullen neigen: meer sociaal en zorgend bij meisjes, meer fysiek actief en competitief bij jongens.

Biologisch wordt dat bemiddeld door prenataal testosteron. Jongens staan in de baarmoeder aan een veel hogere dosis van dat geslachtshormoon bloot dan meisjes. Dat beïnvloedt de hersenontwikkeling. Meisjes die als foetus aan een hoge dosis blootstonden, vertonen later jongensachtig speelgedrag. Ook de normale variabiliteit van prenataal testosteron bij meisjes voorspelt hun latere speelgedrag. Hoe meer testosteron, hoe jongensachtiger hun speelvoorkeuren. Gezien die prenatale input verwondert het niet dat het sekseverschil in speelgoedvoorkeuren al heel vroeg opduikt, rond anderhalf jaar. Het verschil blijkt vandaag even groot te zijn als vijftig jaar geleden, ondanks de veranderde sociale rollen van mannen en vrouwen.

Griet Vermassen.

De tweede druk van *Vlaamse Vergezichten* is aangekomen, in zacht lentelicht.

Erwin Mortier

Vijf dagen kunst kijken in het Begijnhof: een topeditie

Woorden: Erwin Mortier

Foto's: Andrea, Stefaan en Johan

Onder een stralende hemel, zoals dat heet, opende ons hof op 25 april de poort voor de vierde editie van Kunst Kijken in het Klein Begijnhof. De toeloop was groot, uiteindelijk bezochten zo'n zeventuizend kijklustigen het hofje, de kerk, het Groothuis, de kapel, de kunstenaarsateliers, de Dries, de bleekweide en ruim twintig van de begijnenhuisjes of conventen die vijf middagen lang hun deuren en armen openden.

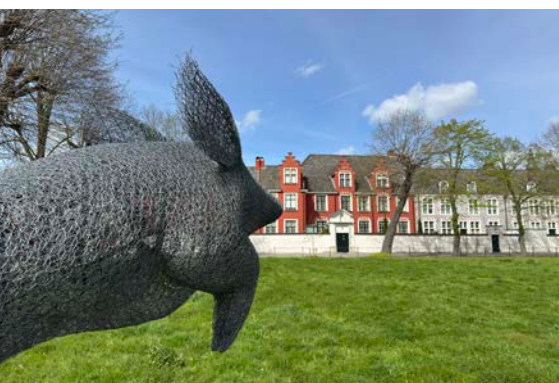
leiden, hielden een oogje in het zeil, en gaven met plezier antwoord op vele vragen.

Voor vele van die bezoekers was het een wondere ontdekkingstocht door de wereld achter de poort, waar ze al zo vaak voorbij waren gereden of gelopen, zonder te beseffen dat achter die poort zich niet alleen een van de mooiste begijnhoven van ons land verschuilt, met al die pittoreske huisjes en pleinen, maar ook een warme gemeenschap.

met deze plek omgingen: geen drankverpakkingen of andere rommel in het gras, geen opdringerigheid of moeilijk doen. Alleen maar blijdschap en grote genegenheid. Wie goed doet, goed ontmoet.

De zon, op haar beurt, was al die dagen in haar eigen spreekwoordelijke humeur, maar besloot op de laatste dag de hemel van haar eigen kunstwerk, met veel dramatische wolkenpartijen, een paar donderslagen, een bliksemschicht en een overvloed van wijkwater te voorzien. De tuintjes, de weide, de bomen, zogen die zegening gretig op, na de dagen van droogte, terwijl wij de paraplu bovenhaalden.

Onder leiding van Andrea De Rycke, informeel veldmaarschalk van het hof, wisten zij en het team dat ze rond zich verzamelde meer dan zestig kunstenaars warm te maken om hun werk bij ons ten toon te stellen: beeldhouwwerk, schilderkunst, fotografie, video en installaties vonden, tot grote verrassing en dankbaarheid van hun makers, wonderwel een tijdelijke thuishaven in de eeuwenoude architectuur van ons hofje.

Talrijke bezoekers uitten hun waardering en vooral dankbaarheid voor de kunstmanifestatie, maar evenzeer voor de inzet, de gulheid en gastvrijheid waarmee de bewoners hen ontvingen. 'Je voelt dat dit meer is dan een architectonisch patrimonium,' zoals meerdere van hen zeiden, 'maar een bijzondere plek waar mensen samenleven en het goed met elkaar voorhebben, de liefde is voelbaar.' De vraag om vaker de verborgen schatten van ons hofje te mogen zien, was groot. Wat ons opviel was hoe respectvol de vele bezoekers

Om halfzeven zondagavond 3 mei sloot de torenklok met een nuchtere slag de vierde editie van Kunst Kijken af. In de kapel kwamen kunstenaars, vrijwilligers, bewoners zich warmen, de laatste broodjes verorberen, de laatste drankjes delen, terugblikken, moe maar tevreden, en om Andrea in de bloemetjes te zetten. Haar woning is elke dag tussen 14 en 17 uur open om even aan het boeket te komen ruiken, want zei ze tot de aanwezigen: die bloemen zijn eigenlijk voor jullie allen bestemd. Gelieve wel eventjes vooraf te reserveren en deze laatste zinnen niet al te ernstig te nemen.

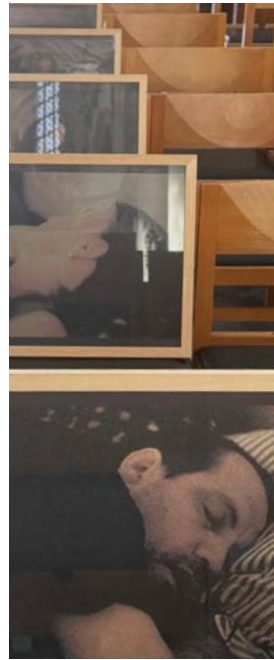
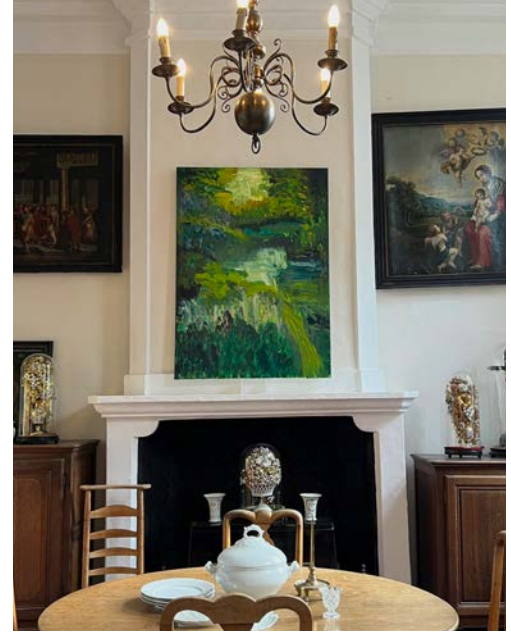
Paul en Isabelle zorgden op het pleintje voor de kapel, waar de bar de dorstigen laafde, voor muzikale verpozing. Vincent en Maarten deden hetzelfde in de kerk, waar Marc, op Erfgoeddag, bezoekers vergastte op amusante anekdotes om en rond de preekstoel en het zijaltaar. Tientallen vrijwilligers, bewoners en mensen van buiten de muren, hielpen mee om de bezoekersstroom in goede banen te

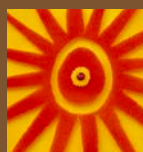

Het is weer stil in ons hofje, waar we wachten op de terugkeer van de gierzwaluwen.

KOENS Kookclub

- met liefde voor lichaam en geest -

*Begin je keukenactiviteit met een
proper werkvlak
en verzamel alle benodigdheden.
Zo kan je in alle rust en met
liefde aan de slag! Succes!*

Smeuige tomaten gnocchi

Een verrassende mix van krokante gnocchi en zachte zuiderse groenten.

WAT HEB JE NODIG?

1 grote rode ui
1 courgette
3 à 4 tenen look
500 gram kerstomaten
1 blik cannellini bonen
500 gram gnocchi
100 gram zwarte olijven ontpit
Rijstolie/bakken en braden boter
peper en zout
Extra vierge olijfolie

WERKWIJZE

1. Verhit een grote koekenpan op het vuur met een beetje boter of olie en bak de gnocchi goudbruin. Schep regelmatig om zodat ze niet verbranden.
2. Tijdens het bakken van de gnocchi kan je de groenten al voorbereiden: Snij de courgette in blokjes. Halveer de kerstomaten. Snipper de rode ui fijn en pers de look. Snij de olijven in ringetjes.
3. Bak de gnocchi gedurende enkele minuten tot hij licht krokant is. Schep de gnocchi uit de pan en hou apart.
4. Stoof de courgette gaar op een middelhoog vuur met een beetje boter of olie. Wanneer het licht gekleurd is en helemaal zacht, schep je het uit de pan en hou je het apart.
5. Verhit opnieuw een beetje olie of boter in dezelfde grote pan op een middelhoog vuur. Stoof de rode ui enkele minuten aan. Op het einde voeg je de look toe.
6. Voeg de gesneden tomaten toe aan de pan en schep gedurende 4-5 min goed om. Voeg een goede snuif zout en peper toe. De tomaten mogen helemaal zacht worden en zachtjes sudderen.
7. Voeg dan de bonen (met een beetje vocht uit het blik) toe. En meng alles goed onder elkaar. Laat enkele minuten stoven tot het geheel helemaal warm is geworden.
8. Voeg de olijven en de gebakken gnocchi toe en roer onder elkaar.
9. Serveer in een diep bord en werk af met extra vierge olijfolie en nog wat extra peper en zout.

Smakelijk!

AGENDA WWW.BEGIJNENKRIEBELS.BE

Open Kerk Tentoonstelling #2

Vanaf 8 mei tot 7 juni -
vrijdag, zaterdag en zondag 14:00-17:00
Micheline Vandervreken stelt tentoon
Info: www.begijnenkriebels.be
Kerk Begijnhof

Dag van de buren

Vrijdag 29 mei - 16:30
Vooraan Kerk Begijnhof

Karavana in Concert

Zondag 14 juni - 15:00
Kerk Begijnhof
Info:
<https://shop.stamhoofd.be/karavana-in-concert-2026/>

Benefit Concert door koor Clangent

Zondag 21 juni - 15:00
Kerk Begijnhof
Info:
<https://www.lionsdepinte.be/concert/>

Sprookjes komen tot leven

In onze Begijnhofkerk brengt Micheline Vandervreken 'sprookjes tot leven'. Haar werken in papier-maché zijn een soort 3D-illustraties die je meenemen naar een wereld vol verbeelding, magie en verwondering.

Als kind volgde zij al lessen aan de academie en op latere leeftijd leerde zij werken met het spuitpistool. Ze koesterde altijd de droom om iets voor kinderen te betekenen en vond zo haar inspiratie in sprookjesfiguren en dieren. Haar tentoonstellingen reizen rond langs scholen en bibliotheken en oogsten veel bijval bij groot en klein. Voor de bijbehorende tekstjes werkte zij samen met Erik Raeven.

Vanaf 8 mei tot en met 7 juni kunt u zich laten terugvoeren naar uw kinderjaren.

Kom dus zeker langs in de kerk! Dat kan elke vrijdag, zaterdag en zondag van 14:00u tot 17:00u.

www.michelinevandervreken.be
www.erikraeven.be

gent

LANGE VIOLETTESTRAAT GENT
ONZE-LIEVE-VROUW PRESENTATIEKERK
KLEIN BEGIJNHOF GENT

OPEN KERK

VRIJDAG-ZATERDAG-ZONDAG 14:00 - 17:00

TENTONSTELLING #2

Micheline Vandervreken
SPROOKJESFIGUREN IN PAPIER MACHÉ

vanaf 8 mei tot 7 juni 2026

Begijnenkriebels
WAAR STELT U LEFT EN VERBONDENHEID GROEFT

WWW.BEGIJNENKRIEBELS.BE

**STEUNT U GRAAG ONZE
VERENIGING ?**

Begijnenkriebels
(Feitelijke Vereniging)

dan kan op rekening
BE04 0017 7378 3931

Erfgoeddag – 26 april 2026

Het verdween een beetje naar de achtergrond door het overweldigende succes van onze vierde editie van Kunst Kijken, maar tijdens het eerste weekend nam onze kerk op zondag ook deel aan **Erfgoeddag**. Het thema was dit jaar niet direct evident: **HUMOR**.

Na enig nadenken en opzoekwerk werden er vier objecten in de kerk verzameld die – mits de nodige uitleg – bij de bezoekers minstens een 'monkellachje' tevoorschijn moesten toveren. De preekstoel, met de medaillons van de Samaritaanse vrouw en Zacheüs, bleek een goede start. Bij Zacheüs beleven we immers de eerste keer in de geschiedenis dat een gast zichzelf uitnodigt voor het avondmaal!

Daarna ging de tocht naar de H. Aya, die vanuit haar graf duidelijk maakte dat zij de kerk van Mons had gesponsord. Ten slotte was er het verhaal van Maria Magdalena, die de tuinman niet herkent in het verrijzenisverhaal...

Tijdens een zevental rondleidingen maakten pakweg 130 bezoekers kennis met de minder ernstige kant van deze verhalen. Een bulderlach was nergens aan de orde, maar een glimlach om de geschetste situaties was zeker op zijn plaats. Lachen in de kerk: het kan dus!

Marc V Sp

25 jaar
ERFGOEDDAG

In een vorige nieuwsbrief konden jullie dankzij Erwin Mortier lezen hoe een in Gent geboren Franstalige schrijfster ons begijnhof beschrijft zoals het eruitzag in het eerste kwart van de 20e eeuw. We vinden zo wel een en ander in onze literatuur.

*Vroeger nog, in 1840, bezocht de Engelse schrijver **William Thackeray** onze stad en pende zijn reisindrucken neer. Daaruit blijkt dat hij wel bijzonder getroffen was door zijn bezoek aan ons begijnhof.*

De vertaling dateert minstens van voor 1992. Er worden massaal veel verkleinwoorden gebruikt, wellicht niet altijd gepast. Het woord 'begijn' wordt vlot gewisseld met 'non', al zeker als het

gaat om bewoonsters van conventen. En de kerk wordt vooral aangeduid als kapel.

Deze tekst verscheen in Gendtsche Tydinghen, jaargang 1992, nummer 6, zonder vermelding van een auteur of enige korte verantwoording.

Het Klein Begijnhof is een van de grootste bezienswaardigheden van Europa. Aan de rand van de stad Gent staat een oude stenen poort die de stad als het ware afsluit; maar daarachter krijg je een allermooist gezicht: een oud vrouwtje, helemaal in het zwart en met een witte kap, zit voor de portierswoning over haar boek gebogen; voor je staat de rode kerk met een hoog dak en grillige Vlaamse pinnakels; en rond die kerk staan rijen en rijen huisjes, de bizarste, de mooiste, de keurigste huisjes die je je kunt voorstellen (zelfs een poppenhuisje is nauwelijks kleiner en mooier).

Smalle steegjes, met zowel links als rechts die kleine woninkjes; en voor elk huisje een tuintje met enkel plantjes of stokrozen; en elk huisje heeft een poortje, met daarop, of toch in de buurt, een afbeelding of een eigenaardig beeldhouwde versiering; en een naam, niet die van het begijntje dat er woont, maar van de heilige aan wie haar woonst is toegewijd: Sint-Stevenshuis, Sint-Donatushuis, Engelenconvent enzovoorts.

Oude, zwartgeklede dames kuieren hier en daar door de steegjes en maken voor de vreemde bezoeker een révérence als hij in het voorbijgaan zijn hoed afneemt. Nergens anders bieden oude vrouwtjes en huisjes zulke keurige tafereeltjes. Ik gluurde even binnen in een kamertje of twee, waarvan de ramen openstonden om de weldoende avondzon binnen te laten, en ik zag bedjes, kraakzindelijk en glad, een paar ouderwetse stoelen, en kleine prenten van geliefkoosde heiligen die de vlekkeloze witte muren sierden. Bij het poortje van hun huisje kon je de vrouwtjes in een vinnig en vrolijk taaltje horen snateren; met veel moeite, loerend van achter muurtjes en starend naar de kerk alsof ik die wilde tekenen, kreeg ik het toch gedaan om van een paar van hen een schets te maken.

Maar hoe wit moet het papier niet zijn om de witheid van hun linnen weer te geven, en hoe zwart de inkt die de glans van hun kleed en schoenen recht kan doen. Om de magere benen van beide vrouwtjes zaten nauwsluitende kousen; en ik stel me voor dat ze in de hemel net zo goed gediend zijn met dat soort dracht als met die van de norske blootvoetpater die ik kort daarvoor had zien voorbijgaan.

Een van de talrijke kloosters in dit vrome stadje is blijkbaar het modelklooster dat aan de buitenlanders wordt getoond, want elke gids loodst je erheen, en ik stuitte in het gastenboek voortdurend op de namen Smith en Jones. Een heel vriendelijk nonnetje met zachte stem (ik vraag me af of ze altijd het liefalligste en best gehumeurde zusterje uitkiezen om het huis aan vreemden te laten zien) liep trippelend de trap af en over de tegels van het kleine binnenhofje, en heette ons zeer hoffelijk welkom in het keurige, kleine ouderwetse Engelenconvent met zijn rode bakstenen puntgevel en zijn blinkende ramen.

Eerst toonde zij ons het witgekalkte spreekkamertje, versierd met een paar macabere prenten, enkele kruisbeelden en andere religieuze emblemen, waar zusters op ongemakkelijke oude stoelen zitten te werken. Er zaten er nog drie of vier snaterend te kantklossen, maar het merendeel van de nonnetjes was bezig in een andere ruimte, waar een nogal eigenaardige geur vandaan kwam

die me aan uien deed denken: het was inderdaad de keuken van het gebouw. Elk begijntje kookt haar eigen potje in een aarden pannetje; ten minste een stuk of tien van hen stonden over hun kookgerei gebogen hun maaltijd te bereiden, die nadien in een belendend vertrek, de refter, werd gebruikt; hier heeft elk nonnetje haar eigen kastje met uitschuifblad, waaraan ze in stilte haar maaltijd kan eten. Ook hier zijn de deurtjes van de kastjes weer versierd met religieuze emblemen, en binnenin ziet alles er kraaknet uit: blinkende tinnen kannen en glazen, grappige Eiermandjes en botervlootjes, en kleine schaaltes met voor ongeveer een cent groene thee – zonder twijfel bewaard voor een of andere feestdag. Terwijl wij al die dingen grondig observeerden, bleef elk aan haar uitschuiftafeltje haar maaltijd in stilte opeten, zonder ook maar op te kijken. Vlakbij in de kapel rinkelde een bel. 'Luister,' zei de gids, 'een van de zusters ligt op sterven. Wilt u de cellen nog zien?'

Het hoeft waarschijnlijk niet gezegd dat die cellen de keurigste nestjes ter wereld zijn, met hun serge bedgordijntjes en sneeuwwit linnen, en aan de muur weer gespeelde heiligen en martelaren. 'We mogen tot twaalf uur opblijven,' zei het nonnetje, 'maar ja, wat heb je daaraan als er geen vuur of kaars is? Na onze gebeden zijn we blij genoeg dat we kunnen gaan slapen.'

Hoewel de goede ziel het ons had verteld, toch ben ik vergeten hoeveel maal per dag ze zich in het openbaar en in de beslotenheid aan hun gebeden wijden, maar ik kan me voorstellen dat de ochtenddienst in de kapel voor de gemakzuchtige reiziger veel te vroeg plaatsvindt. De avonddienst, waar ze, op de afwezig en zieken na, alle zevenhonderd aanwezig zijn, misten we echter niet, en ik moet zeggen dat dit tafereel voor een vreemdeling geen klein beetje eigenaardig is.

De kapel is een witgekalkte bidplaats die aan beide kanten op een half dozijn pilaren rust, elk met het hoofd van een apostel en het zinnebeeld van zijn martelaarschap. Er was nog niemand bij het altaar, dat te veraf stond om alles duidelijk te kunnen onderscheiden, toch kon ik erboven twee beelden herkennen, een ervan (zonder enige twijfel de H. Laurentius) steunend op een enorm verguld rooster, dat door de zon in lichtelaaie werd gezet – een pijnlijk maar geenszins romantisch instrument des doods. Een paar begijntjes met witte kap trokken uit alle macht aan twee klokkentouwen die in het midden van de kerk hingen, en rondom ons zaten er ten minste nog vijfhonderd andere met witte sluier, in sprakeloze bespiegeling, wachtend tot de dienst begon, erg ingetogen, en wit, en doodsbleek, als een schare grafzerken bij maanlicht.

Klokslag zeven begon de dienst: het orgel, oud en versleten, galmde, en aanstonds begon een trillend oud stemmetje boven in het koor een lofzang te kwelen, waarna het dunne stemmetje van een priester aan het verre altaar (dat er nu bij zonsondergang vrij duister uitzag) een nader deel van de dienst zong; waarop de nonnetjes boven in het koor nog eens gingen kwelen: vreemd om te horen was het hoe het orgel tussen de lugubere gezangen in militair of profaan klinkende deuntjes ten beste gaf. Nu eens een mars, dan weer een ietwat vlugger wijsje; en dan vielen de nonnetjes weer in en gingen verder tot de dienst uit was.

Midden in de dienst stapte een witgesluierd zusterje met een mysterieuze blik op ons toe, bracht haar witte sluier tot bij ons om iets toe te fluisteren. Doen we iets verkeerd?, vroeg ik me af. Was het tijdstip aangebroken waarop heiligschenners en ongelovigen verondersteld werden de kerk te verlaten? Wat ligt je op het hart, heilige witgesluierte maagd?

Het enige wat ze zei was: 'Deux centimes pour les suisses', een bedrag dat ik aanstonds betaalde; daarop stonden de nonnetjes een voor een op, gingen naar het altaar, knielden er neer en prevelden een kort gebedje, stonden weer op, maakten hun sluier los, vouwden hem allen op dezelfde manier op, en legden hem als een handdoek op hun hoofd; dan trokken ze hun lange zwarte bovenkleed enigszins op en schuifelden naar hun kluis.

De novicen droegen een zwarte sluier, en één ervan verborg een jong, mooi, triest gezichtje: het was het enige in het gebouw wat er allerminst romantisch of somber uitzag; en laten we hopen, althans voor de ietwat gevoelige lezer, dat het wicht een ongelukkige liefde had gekend, en dat dat zwarte doek over een roerende tragedie gevallen was.

UITNODIGING

BENEFIET CONCERT

door **KOOR CLANGENT**

Het personeels- en alumnikoor van de Universiteit Gent (UGent), opgericht in september 2023. Het koor brengt zingende UGent'ers (medewerkers en oud-studenten) samen en richt zich op het maken van meerstemmige muziek in een gezellige sfeer.

DATUM

Zondag 21 juni 2026

15:00 - 16:00 uur - Optreden

16:00 - 18:00 uur - Champagne receptie

Ten voordele van de vzw Luein
Onthaal-, Oriëntatie- en Observatiecentrum
Voor minderjarigen

LOCATIE

Onze-Lieve-Vrouw Presentatiekerk
Lange Violettestraat, 9000 Gent
in het Begijnhof OLV ter Hoyen
Parking Zuid aangeraden

MET DE STEUN VAN

**MERCIER
VAN LANSCHOT**
Private Bank

ENTREE

50€/persoon inclusief Champagne receptie
25€/persoon voor steunkaart

ORGANISATOR

Lions Club
De Pinte Millennium

Het Gentse Feelgood-koor KARAVANA werd eind september 2023 opgericht onder leiding van Jonas Cole.

Sindsdien komen wekelijks een vijftigtal enthousiaste zangers samen in Treck Hostel om de ziel uit ons lijf te zingen.

Wij brengen ons repertoire van pop classics met een vleugje world vibes en dit voor de 2e keer in de KERK VAN HET KLEIN BEGIJNHOF. Verwacht je aan een gevarieerd programma van gekende meezingers tot nieuw te ontdekken parels, waarvan sommige arrangementen speciaal voor ons geschreven zijn!

14+ : € 16.00

-14 : € 3.00

Aansluitend
is er een RECEPTIE
(inbegrepen in de prijs)

<https://shop.stamhoofd.be/karavana-in-concert-2026/>

CONCERT

ZONDAG

14 juni 2026
OM 15U

KERK KLEIN BEGIJNHOF

LANGE VIOLETTESTRAAT - GENT

TICKETS

Gent's feelgood koor
**kara
vana**

Hieronder vind je al onze sponsors. Bij deze bedanken wij hen voor hun steun, bedankt!

ONLY
ONLYPRINT.NL
PRINT

**Hier kon ook jouw
reclame staan,
vind je niet?**

Bij interesse,
contacteer a.u.b de redactie
om jouw reclame te bespreken:
info@begijnenkriebels.be

**Lange Violettestraat 49
9000 Gent**

**wo - vr 7.30u tot 18u
za tot 17u - zo tot 14u**

Pieter Van Speybroeck
Accountant - Belastingconsulent IAB

> pietervsaccl@gmail.com
> +32 487 202 525 (enkel sms!)

Kwartelweg 7
9080 Lochristi

Boekhouding | Fiscaliteit | Advies |
Aangifte personenbelasting

WHATSAPP-GROEP
BEGIJNHOFBEWONERS

*Wie nog niet in die groep zit en graag op de
hoogte is van alles wat er in het begijnhof
gebeurt + mededelingen,*

STUUR EEN BERICHTJE NAAR JOHAN,
+32498075815

(ENKEL BEHEERDERS KUNNEN
BERICHTEN PLAATSEN)

Erfpacht
TE KOOP
Klein Begijnhof

Meer info:
kleinbegijnhof.be

Lingerie • Ondergoed • Sportbh's • Zwangerschapslingerie
Kousen • Nachtkledij • Herenondergoed • Sokken

Lange Violettestraat 45
9000 Gent
Tel 09 223 55 86

**STEUNT U GRAAG ONZE
VERENIGING ?**

Begijnenkriebels
(Feitelijke Vereniging)

dan kan op rekening
BE04 0017 7378 3931

LANGE VIOLETTESTRAAT 7 - GENT - 09 225 47 30

**BELEGDE BROODJES
& MEENEEMDAGSCHOTELS**

PRIJS
€40,00

**BOEK
BEGIJNHOF
OLV TER HOYEN**

**IS VERKRIJGBAAR
AAN € 40
VIA WEBSITE
WWW.KLEINBEGIJNHOF.BE**

Jouw logo, onze passie – van textiel tot gadgets, wij laten niets onbedrukt!

Met zorg én een vleugje magie.

Geen idee? Wij wel! Laat ons met je meedenken.

Langsgaan mag,
online snuisteren ook: shop.astria.be

Lange Violettestraat 285, Gent | +32 9 224 20 04

Mama strijkt niet van Elke Lenders

Elke Lenders is een relatief nieuwe stem in de literatuur. Haar debuut *Maison Beige* verscheen in 2020. Haar tweede boek liet dus even op zich wachten, maar ligt nu in de boekhandel.

In *Mama strijkt niet* schetst zij een warme, rommelige en eigenzinnige moederfiguur door de ogen van een kind. Geen perfecte moeder, maar iemand die leeft, roept, knuffelt en haar kinderen leert omgaan met emoties. Het is een ode aan het onvolmaakte moederschap, vol humor en melancholie.

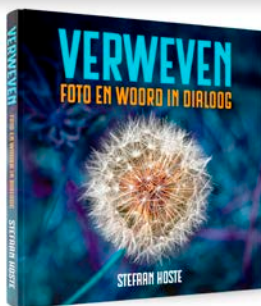
Lenders schrijft sober maar geladen. Geen grote dramatische uitbarstingen, maar eerder kleine verschuivingen die blijven nazinderen. Er zit iets filmisch in haar stijl: je ziet de scènes, de blikken en de ruimtes voor je. Ze zoekt het echte leven, zonder opsmuk. Haar toon houdt het midden tussen tender en rebels, altijd met een eigenzinnige twist.

Haar moeder, Lucie Aelterman, woont in het huis van de Goede Herder en zij mag met recht trots zijn op haar dochter Elke.

Andrea D R

MAMA STRIJKT NIET

ELKE LENDERS

VERWEVEN: WAAR FOTOGRAFIE EN POËZIE DANSEN

Wat gebeurt er als een beeld spreekt? Wat zegt een woord dat niet kan zien? Deze vragen stonden centraal toen fotograaf **Stefaan Hoste** aan *VERWEVEN* begon – een hedendaags kunstboek dat macro-fotografie en poëzie in een intieme dialoog brengt.

VERWEVEN is geen gewoon boek. Het is een ervaring. Op meer dan 200 pagina's, gebonden in hardcover en uitgevoerd in het formaat 21 x 21 cm, ontmoeten verfijnde close-up foto's van bloemen, insecten en plantaardig leven zich met lyrische teksten, korte verhalen, aforismen en liedteksten. Elke pagina nodigt je uit om stil te staan, te kijken en te luisteren – niet met je oren, maar met je hart.

De macro-fotografie toont details die we meestal over het hoofd zien: de fijnmazige structuur van een spinnenweb, de delicate textuur van een bloemblad, de verborgen schoonheid van de natuur. Tegelijkertijd brengen de poëtische teksten een ander perspectief. Ze vullen aan, stellen vragen, spelen met betekenis. Samen creëren beeld en woord iets nieuws – een derde ruimte waar betekenis ontstaat.

VERWEVEN is een hedendaags, toegankelijk kunstboek om te bladeren, te herlezen en telkens anders te ervaren.

VERWEVEN is voor iedereen die zich laat inspireren door schoonheid, stilte en de verborgen wonderen van de natuur. Het is een uitnodiging om langzamer te gaan leven, aandachtiger te kijken, en de wereld opnieuw te ontdekken.

Beperkte oplage van 50 exemplaren, prijs: € 60,00
Meer info: www.stefaanhoste.com

Vivid Artbook – Joke Raes

VIVID is de eerste monografie van kunstenaar **Joke Raes** en verscheen naar aanleiding van haar solotentoonstelling in Zebrastraat Gent. Het boek is een ode aan de ontembare kracht van de verbeelding – een artistiek universum waarin kwetsbaarheid, detail en verbeeldingskracht samenvloeien.

In een nieuwe tekst beschrijft Barbara De Coninck Raes haar als "een actieve vulkaan, tot alles in staat, zolang het haar creatieve drang voedt." Die energie stroomt doorheen de 448 beeldrijke pagina's: tekeningen, sculpturen, installaties en keramisch werk worden samengebracht in een visuele reis.

VIVID verkent de grenzeloze creativiteit die het oeuvre van Raes kenmerkt. Haar organische beeldtaal – geworteld in fascinaties voor natuur, fragiliteit en transformatie – krijgt in deze publicatie een nieuwe gelaagdheid. Het boek fungeert niet alleen als overzicht, maar ook als denkruimte: een plaats waar ideeën zich ontploegen en waar verbeelding een tastbare vorm krijgt.

Het artbook is verkrijgbaar via haar website www.jokeraes.be en in geselecteerde kunstboekhandels en musea.

Joke Raes

WHATSAPP-GROEP BEGIJNHOFBEWONERS

Wie nog niet in die groep zit en graag op de hoogte is van alles wat er in het begijnhof gebeurt + mededelingen,

STUUR EEN BERICHTJE NAAR JOHAN,
+32498075815

(ENKEL BEHEERDERS KUNNEN
BERICHTEN PLAATSEN)

Een idee voor in de nieuwsbrief?

Mail het gerust naar
de redactie!

info@begijnenkriebels.be
of steek een briefje in nr 255

STEUNT U GRAAG ONZE VERENIGING ?

Begijnenkriebels
(Feitelijke Vereniging)

dan kan op rekening
BE04 0017 7378 3931

Colofon

Uitgever

Marc Van Speybroeck - Lange Violettestraat 193B, 9000 Gent - marc.van.speybroeck@telenet.be - www.begijnenkriebels.be

REDACTIE - Ons Begijnhof -

info@begijnenkriebels.be

Lange Violettestraat 255

Martine Bogaert
Els Callens
Andrea De Rycke
Erwin Mortier
Sophie Nicque
Lieven Vandenhoute
Johan Hoste (Lay-out)

Een idee voor in
de nieuwsbrief?

SCAN DE QR-CODE
info@begijnenkriebels.be
of steek een briefje in nr 255

BAR - BewonersAdviesRaad

Vroni Agemans, Martine Bogaert, Els Callens, Andrea De Rycke, Vera Dua, Erwin Mortier, Sophie Nicque, Filiep T'jollyn, Lieven Vandenhoute, Marc Van Speybroeck, Carine Verslype.

Begijnenkriebels

Begijnenkriebels
WAAR STILTE LEEFT EN VERBONDENHEID GROEIT

info@begijnenkriebels.be
www.begijnenkriebels.be
www.facebook.com/Begijnenkriebels

VZW Begijnhof

Onze-Lieve-Vrouw ter Hoyen

Lange Violettestraat 235, 9000 Gent

Coördinator

(Enkel bereikbaar
op dinsdag & donderdag)

Robert Dendooven

09 224 17 90
olvterhoyen@skynet.be

Conciërge

Johan Hoste

0498 07 58 15
johanbegijnhof@icloud.com
Lange Violettestraat 203

www.kleinbegijnhof.be

www.facebook.com/kleinbegijnhofgent

Doelstellingen van de BAR:

- Aanspreekpunt voor de bewoners en de vzw Begijnhof O.-L.-Vrouw ter Hoyen, erfpachtgever van het begijnhof: gezamenlijk formuleren van ideeën en/of bezwaren voor wat betreft de invulling van het begijnhof (bestrating, groenbeheer, gemeenschappelijke kosten, ...).
- Organisator en coördinator van evenementen van en voor de bewoners in ons begijnhof.
- Uitgifte van de tweemaandelijks Nieuwsbrief, ondertussen aan zijn 25st jaargang toe.

Uitgever en auteurs betrachten grote zorgvuldigheid bij de samenstelling van deze nieuwsbrief. Zij aanvaarden geen aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die het gevolg is van onjuiste vermelding en/of zetfouten. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opname of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Ten aanzien van hetgeen in deze uitgave is opgenomen is getracht voor zover deze niet bekend waren de auteursrechtthebbende te achterhalen. Voor zover er sprake is van onjuiste vermelding van auteursrechtthebbende is dit gebaseerd op te goeder trouw verkregen gegevens. Uitgever aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventueel ontbreken van toestemming van auteursrechtthebbenden.

Kerk Begijnhof

Onze-Lieve-Vrouw Presentatie

Parochie H. Johannes de Doper

www.kerknet.be/organisatie/parochie-gent-centrum

Pastoor-deken

ZEH Jürgen François

0476 46 00 98
deken.gent@bisdomgent.be

Voorzitter

Jan Vermassen

Bezoek kerk

0496 87 57 08
janvermasseno@gmail.com
Lange Violettestraat 179

Dimensa (het vroegere Volkshaard) Woonmaatschappij

Ravensteinstraat 12, 9000 Gent

Algemeen

09 223 50 45

Sociale dienst

09 233 12 43 - bewoner@dimensa.be

Technische dienst

09 223 35 28 - herstelling@dimensa.be

Afspraken

https://afspraken.volkshaard.be

E-mail

info@dimensa.be

Website

www.dimensa.be

HET PORTRET

Foto: Wannes Nimmegeers

Dirk
